

B ชุมชนคริสตชนย่อ

B3

ทำไมต้องเป็นชุมชนคริสตชนย่อ

ฉบับปรับปรุง ค.ศ. 2013

ศูนย์ประสานงานส่งเสริมวิถีชุมชนวัด

สำนักนโยบาย

สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย

Copy right: AsIPA Desk, FABC

AsIPA Texts are developed by the AsIPA Team

หัวข้อเรื่องในเอกสารคู่มือ AsIPA

- A การแบ่งปันพระวาจา
- B ชุมชนคริสตชนย่อย
- C พระศาสนจักรที่ทุกคนมีส่วนร่วม
- D การฝึกอบรมทีมงานอภิบาล

AsIPA B3

ทำไมต้องเป็นชุมชนคริสตชนย่อย

บทนำ

สมาชิกสภาภิบาลวัดแห่งหนึ่งได้อภิปรายกันอย่างเอาจริงเอาจังเกี่ยวกับชุมชนคริสตชนย่อย มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันเกี่ยวกับเรื่องนี้ บางคนแย้งว่า “ทำไมเราต้องส่งเสริมชุมชนคริสตชนย่อย ฉันไม่เห็นเหตุผลใดที่จะต้องมีการมีชุมชนคริสตชนย่อยในวัดนี้”

คนอื่นๆ ก็สนับสนุนเขา กล่าวว่า “พิธีกรรมวันอาทิตย์ของเราก็มีคนมาร่วมดี เรามีองค์กรและกิจกรรมต่างๆ ของวัดมากพอแล้ว เรายังต้องการอะไรมากกว่านี้อีกหรือ?”

นี่เป็นคำถามของเราในวันนี้ด้วยว่า

“ทำไมเราจึงควรมีชุมชนคริสตชนย่อยในชุมชนวัดของเรา ?
มีเหตุผลอะไรที่จะต้องจัดตั้งชุมชนคริสตชนย่อยด้วย ?”

ก. ชุมชนวัดของเรายังขาดอะไรอีกบ้าง?

จัดกลุ่มย่อย 2 – 3 คน

- อภิปรายคำถาม
- ให้เวลา 3 นาที แล้วกลับมารายงานกลุ่มใหญ่

คำถาม

เราสามารถปรับปรุงอะไรในชุมชนวัดของเราให้ดีขึ้นได้อีกบ้าง?

- ตัวอย่างเช่น เราช่วมมือกันดีแล้วแค่ไหนในชุมชนวัดของเรา?
- เราารู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนวัดของเราหรือไม่ ?
- เราจะมีประสบการณ์การประทับอยู่ของพระเป็นเจ้าในกิจกรรมและพิธีกรรมของวัดได้อย่างไร ?

บทเสริม

(ให้ทุกคนอ่านบทเสริมเงียบๆ แล้วแบ่งปัน เราได้อะไรเพิ่มเติมจากบทเสริม นอกเหนือจากสิ่งที่เราได้ระบุแล้ว)

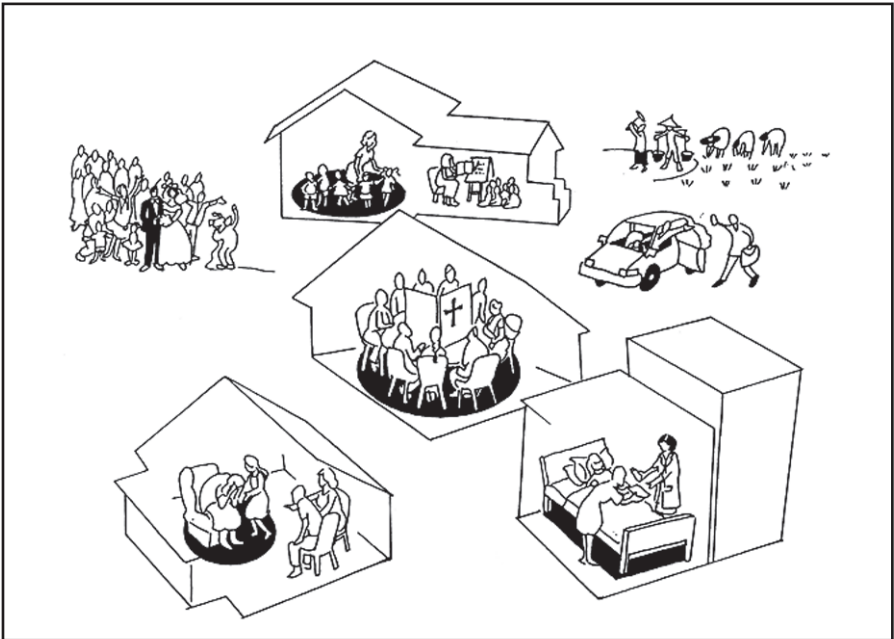
- บางคนอาจขาดประสบการณ์ส่วนตัวถึงการประทับอยู่ของพระเป็นเจ้า
- บางคนอาจขาดความสนิทสนมและการสนับสนุนจากผู้คนในชุมชน
- วัดอาจจะไม่สนองตอบความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์
- สมาชิกส่วนใหญ่ในชุมชนวัดอาจจะยังเฉื่อยชา
- บางคนอาจรู้สึกว่ พวกเขาได้รับการปฏิบัติเหมือนเด็กที่ยังไม่โต

- บางคนอาจรู้สึกถูกพระสงฆ์และชุมชนใช้ โดยถูกบังคับให้ “ช่วยเหลือเพื่อทำงานของพระสงฆ์และคนบางคน”
- บางคนอาจรู้สึกว่า พระศาสนจักรยังเป็นของคนต่างชาติอยู่

ข. ชุมชนคริสตชนย่อย สามารถเติมเต็มสิ่งที่ยังขาดอยู่ในชุมชนวัดของเราได้

จงพิจารณาภาพเพื่อดูความเป็นไปในชีวิตของชุมชนคริสตชนย่อยแห่งหนึ่ง

- จงอภิปรายคำถามข้างล่างในกลุ่มใหญ่
(ทำรายการคำตอบไว้บนกระดาน หรือกระดาษแผ่นใหญ่)

คำถาม

มีวิธีการอะไรบ้างที่ชุมชนคริสตชนย่อยสามารถช่วยให้ชุมชนวัดร่วมมือกันมากขึ้น ทำให้เรารู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนวัด และมีประสบการณ์ที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นถึงการประทับอยู่ของพระเป็นเจ้า

บทเสริม

(ให้ทุกคนอ่านบทเสริมเงียบ ๆ แล้วแบ่งปันว่าเราได้ทำอะไรเพิ่มเติมจากบทเสริม นอกเหนือจากสิ่งที่เราได้ระบุแล้วจากการอภิปราย)

- ชุมชนคริสตชนย่อยก่อให้เกิดความสนิทสนมและสนับสนุนกัน
- ชุมชนคริสตชนย่อยเป็น “บ้านสำหรับทุกคน”
- การแบ่งปันพระวาจา ทำให้มีประสบการณ์ส่วนตัวกับพระคริสตเจ้า
- สามารถจัดการปัญหาต่างๆ ในชีวิตด้วยแสงสว่างแห่งพระวรสาร
- สมาชิกรู้สึกได้ว่าเรามีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน
- การมีส่วนร่วมของทุกคนเป็นของจริง
- สามารถปฏิบัติความรับผิดชอบร่วมกัน กิจกรรมต่างๆ มาจากความมั่นใจใหม่ที่ว่า “นี่เป็นความรับผิดชอบร่วมกันของเราที่นี่ในชุมชนนี้”
- ภาวะผู้นำในชุมชนคริสตชน มีลักษณะเป็นการ “เสริมสร้าง” และการ “บริการรับใช้” ไม่ใช่เป็นการ “ครอบงำ” และการ “ขู่เข็ญบังคับ”
- ชีวิตของชุมชนวัดยังรากลงสู่ชีวิตของผู้คนในท้องถิ่น

ค. ทำไมจึงต้องเป็นชุมชนคริสตชนย่อย? เราค้นหาคำตอบจากพระคัมภีร์และเอกสารของพระศาสนจักร

1. พระคัมภีร์ และชุมชนคริสตชนย่อย

- จัดกลุ่ม 2 – 3 คน รับประทานอาหารต่อไปหนึ่งบทอ่าน
- หลังจากใช้เวลาอภิปราย 10 นาที แล้วกลับมารายงานกลุ่มใหญ่

คำถาม

ในบทอ่านต่อไปนี้เราพบเหตุผลอะไรเกี่ยวกับการมีชุมชนคริสตชนย่อย (จงนำเสนอสักหนึ่งเหตุผลโดยการแสดงละคร โปสเตอร์ ฯลฯ)

(1) มก 3: 13 – 19

พระเยซูเจ้าสร้างชุมชนย่อยด้วยสาวก 12 คน

(2) ยน 17: 18 – 23

ชุมชนในพระเจ้านั้น ควรสะท้อนให้เห็นในบรรดาศิษย์ของพระองค์

(3) ลก 8: 1 – 3 และ ยน 12: 6

สมาชิกของชุมชนย่อยรอบๆ พระเยซูเจ้านั้น แบ่งปันสิ่งของที่พวกเขา มีให้กันและกัน

(4) 1คร 16: 19 – 20 / คส 4: 15 – 18 / ฟม 1 – 3

พระศาสนจักรระดับบ้านในยุคแรก มีความสัมพันธ์สนิทสนมระหว่างบุคคล

(5) กจ 2: 43 – 47

ชุมชนคริสตชนในกรุงเยรูซาเล็ม

(6) กจ 11: 19 – 26

ชุมชนคริสตชนในเมืองอันติโอค

2. เอกสารพระศาสนจักรและชุมชนคริสตชนย่อย

- จัดกลุ่ม 2 – 3 คน รับผิดชอบต่อไปนี้เป็นหนึ่งบท
- ใช้เวลาอภิปราย 10 นาที แล้วกลับมารายงานกลุ่มใหญ่

คำถาม

ในบทอ่านต่อไปนี้เราพบเหตุผลอะไรเกี่ยวกับการเป็นชุมชนคริสตชนย่อย

ก) สังคายนาวาติกันที่ 2 เกี่ยวกับ “กิจกรรมทางด้านการเผยแผ่ศาสนา” ของพระศาสนจักร ข้อ 15

(Vatican II, on the Church’s “Missionary Activity”, no. 15)

“ฉะนั้น บรรดาธรรมทูตซึ่งเป็นผู้ร่วมมือกับพระเป็นเจ้า ต้องก่อตั้งชุมชนผู้มีความเชื่อขึ้น ในลักษณะที่สามารถดำรงอยู่ได้ด้วยความเชื่อ ดังนั้นพวกเขาสามารถทำหน้าที่ที่พระเป็นเจ้าทรงมอบให้ คือ หน้าที่สงฆ์ ประกาศกและกษัตริย์ ด้วยวิธีนี้แหละชุมชนคริสตชนจึงเป็นเครื่องหมายแสดงว่า พระเป็นเจ้าสถิตอยู่ในโลก”

ข) “พันธกิจพระผู้ไถ่” (RM 51) พระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2 “ชุมชนที่เป็นพื้นฐานของพระศาสนจักรนี้ เป็นเครื่องหมายแห่งความมีชีวิตชีวาของพระศาสนจักร เป็นเครื่องมือในการอบรมและการประกาศข่าวดี และเป็นการเริ่มต้นที่ดีเพื่อนำไปสู่สังคมใหม่ที่มีรากฐานอยู่บน “อารยธรรมแห่งความรัก”

ชุมชนเหล่านี้เป็นการกระจายอำนาจ และเน้นความสำคัญของชุมชนวัด ซึ่งพวกเขาก็ยังร่วมเป็นหนึ่งในเดียวอยู่เหมือนเดิม ... ในกลุ่มเหล่านี้คริสตชนจะได้มีประสบการณ์ในการทำงานร่วมกันเป็นชุมชน ซึ่งเขาจะรู้สึกตัวว่าเป็นส่วนหนึ่งที่มีบทบาทอยู่ และได้รับกำลังใจเข้าไปร่วมมีส่วนทำงานที่ทุกคนกำลังปฏิบัติอยู่ในเวลาเดียวกัน อาศัยความกระตือรือร้นที่ได้มาจากความรักของพระคริสต์ ชุมชนดังกล่าวยังชี้ให้เห็นด้วยว่ามีความเป็นไปได้ อะไรที่จะเอาชนะการแบ่งแยกในหมู่คณะ ชนเผ่านิยมและชาติพันธุ์นิยม

ค) “ครอบครัวคริสตชนในโลกปัจจุบัน” (FC 85) พระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2

“สำหรับบรรดาผู้ที่ไม่มีครอบครัวตามธรรมชาติ ก็ต้องเปิดประตูครอบครัวใหญ่ให้กว้างมากขึ้น นั่นคือ พระศาสนจักรซึ่งปรากฏเป็นครอบครัวอย่างชัดเจนในระดับสังฆมณฑลและระดับชุมชนวัดในชุมชนคริสตชนย่อยๆ และในกลุ่ม

ไม่มีบุคคลใดเลยในโลกที่อยู่โดยปราศจากครอบครัว พระศาสนจักรเป็นบ้านและครอบครัวสำหรับทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำหรับบรรดาผู้ที่ตกทุกข์และแบกภาระหนัก”

ง) การประชุมใหญ่ครั้งที่ 5 ของสหพันธ์สภาพระสังฆราชแห่งเอเชีย
บันดุง อินโดนีเซีย 1990 (FABC 5 Bandung)

“ชุมชนวัด (และพระศาสนจักร) ในเอเชียจะต้องมีความเป็นจิตหนึ่งใจเดียวกันของชุมชนย่อยๆ ที่ฆราวาส นักบวชและพระสงฆ์ ยอมรับและต้อนรับกันและกันว่าเป็นพี่น้อง พวกเขาได้รับเรียกด้วยพระวาจาของพระเจ้าให้มาอยู่ร่วมกัน เป็นดังการประทับอยู่ของพระคริสตเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพในศีลศักดิ์สิทธิ์ นำพวกเขาให้สร้างชุมชนคริสตชนย่อยขึ้น (ตัวอย่างเช่น กลุ่มละแวกเพื่อนบ้าน ชุมชนคริสตชนพื้นฐาน และหมู่คณะ “พันธสัญญา”) ที่นั่น พวกเขาภาวนาและแบ่งปันพระวาจาของพระเยซูคริสตเจ้า ดำเนินชีวิตตามพระวาจา ด้วยการคำจูงกันและกันและทำงานร่วมกัน เพราะพวกเขาเป็น “น้ำหนึ่งใจเดียวกัน”

จ) สหพันธ์สภาพระสังฆราชในแอฟริกาตะวันออก การประชุมเพื่อการศึกษา ค.ศ.1979 (AMECEA Study Conference 1979)

“ชุมชนคริสตชนที่เราพยายามสร้างขึ้นนี้ เป็นการทำให้พระศาสนจักรที่เป็นหนึ่งเดียว ศักดิ์สิทธิ์ สากลและสืบเนื่องจากอัครสาวก ในลักษณะเป็นของท้องถิ่นมากที่สุดจริงๆ

“ชุมชนคริสตชนย่อยๆ” เป็นวิธีที่พระศาสนจักรลงมาสู่ชีวิตประจำวัน และเกี่ยวข้องกับผู้คน whom พวกเขาดำเนินชีวิตอยู่จริงๆ ในชุมชนคริสตชนย่อยๆ ของพวกเขา พระศาสนจักรมีเลือดเนื้ออยู่ในสถานการณ์ชีวิตของประชาชน (AFER, Vol. 21, pp. 265–266)

อธิษฐานภาวนา

ขอเชิญใครสักคน สวดภาวนาจากใจ

ขอพระคริสตเจ้านำเราให้ดำเนินชีวิตเป็นพระศาสนจักรในวิถีทางที่พระองค์ทรงแสดงแก่เรา

การใช้เอกสารคู่มือ AsIPA

เอกสารคู่มือ AsIPA เรียบเรียงขึ้นสำหรับคริสตชนชายหญิงชาวบ้านทั่วๆไปในระดับวัด เอกสารเหล่านี้สามารถนำมาใช้ได้ผลดีที่สุดในการประชุมคริสตชนขนาดเล็ก ชุมชนเพื่อนบ้าน สภาภิบาลวัด หรือกลุ่มขนาดเล็กอื่นๆ ในชุมชนวัดก็ได้

เอกสารคู่มือ AsIPA ยังอาจนำมาใช้ได้กับกลุ่มขนาดใหญ่ เช่น ในการสัมมนา หรือในวัด แต่ต้องรักษา “วิธีการการมีส่วนร่วม” อาศัยการทำงานในกลุ่มย่อยเป็นสำคัญ

ลักษณะเด่นของ กระบวนการ AsIPA

1. เอกสารคู่มือ AsIPA รับเอา “วิธีการการมีส่วนร่วม” มาใช้ ซึ่งผู้เข้าร่วมประชุมทุกคนจะแสวงหาและค้นพบด้วยตนเองให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
2. เอกสารนี้เรียบเรียงขึ้นมาในลักษณะที่ว่า ผู้นำกลุ่ม (facilitator) อาจนำมาใช้ได้ด้วยการเตรียมตัวเพียงเล็กน้อย
3. ผู้นำกลุ่ม ควรจะปฏิบัติตามเอกสารคู่มือนี้อย่างเคร่งครัดที่สุดเท่าที่จะทำได้ และเปิดโอกาสให้ผู้เข้าประชุมมีส่วนร่วมตามที่ระบุไว้ในเอกสาร
4. ผู้นำกลุ่ม จะไม่พึงพอใจกับคำตอบเพียงคำตอบเดียวต่อประเด็นคำถาม แต่สนับสนุนให้ผู้เข้าประชุมแสวงหาคำตอบให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เทคนิค “แบ่งปันกับคนข้างเคียง” 2-3 คน (Buzz groups) จะช่วยให้มีส่วนร่วมได้มากขึ้น
5. บทเสริม อาจช่วยเพิ่มเติมจากสิ่งที่ผู้เข้าร่วมประชุมกลุ่มได้ค้นพบแล้ว และสรุปประเด็นสำคัญ
6. บทสรุป เจตนาเพื่อใช้เป็น “การให้ข้อมูล”

AsIPA

Asian – Integral – Pastoral – Approach

กระบวนการอภิบาลแบบบูรณาการของคริสตชนเอเชีย

คณะพระสังฆราชแห่งเอเชีย ได้ประกาศในแถลงการสุดท้ายจากที่ประชุมสหพันธ์สภาพระสังฆราชแห่งเอเชียครั้งที่ 5 ณ เมืองบันดุง ประเทศอินโดนีเซีย ว่า ชุมชนวัดและพระศาสนจักรหลังปี ค.ศ. 1990 นี้ ต้องเป็น “พระศาสนจักรที่ทุกคนมีส่วนร่วม” เป็น “ชุมชนวัดที่เป็นจิตหนึ่งใจเดียวกันของชุมชนคริสตชนย่อยๆ” พระศาสนจักรที่เป็น “ประจักษ์พยานถึงองค์พระคริสตเจ้าผู้กลับคืนพระชนมชีพ” (FABC 5 ข้อ 8)

ประเด็นปัญหาก็คือ จะสนับสนุนวิถีชุมชนวัด หรือ “วิถีทางใหม่ของการเป็นชุมชนวัด” นี้ได้อย่างไร ฉะนั้นในปลายปี 1993 โดยการสนับสนุนร่วมกันของสองสำนักงานในสหพันธ์สภาพระสังฆราชแห่งเอเชีย (FABC) คือ สำนักงานเพื่อการพัฒนามนุษย์ (OHD) และสำนักงานเพื่อกิจการฆราวาส (OL) ได้จัดการประชุมปรึกษากันที่กัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย และเสนอให้กระบวนการทางด้านอภิบาลสนับสนุน “พระศาสนจักรที่ทุกคนมีส่วนร่วม” ในเอเชียว่า AsIPA ซึ่งย่อมาจาก Asian Integral Pastoral Approach เอกสารคู่มือ AsIPA ของโครงการฝึกอบรม มีแนวทางปฏิบัติตรงตามชื่อดังนี้

Asian

โครงการนี้ต้องการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ของสหพันธ์สภาพระสังฆราชแห่งเอเชีย และช่วยคริสตชนเอเชียให้เผชิญชีวิตตามแบบชาวเอเชีย ในแสงสว่างแห่งพระวรสาร

Integral

โครงการนี้บูรณาการให้เกิดความสมดุลในชีวิตคริสตชน ระหว่างชีวิต “ฝ่ายจิต” กับชีวิตทางด้าน “สังคม” ระหว่างชีวิต “ส่วนบุคคล” กับชีวิต “ชุมชน” ระหว่างชีวิต “ผู้นำทางฐานันดร” กับ “ผู้ร่วมรับผิดชอบที่เป็นฆราวาส”

Pastoral

โครงการนี้มุ่งเน้นการฝึกอบรมฆราวาส ในพันธกิจด้านงานอภิบาลของพวกเขา ในชุมชนวัด ในพระศาสนจักรและในสังคมโลก

Approach

กระบวนการของเอกสารคู่มือชุดต่าง ๆ เหล่านี้สร้างขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือ ทำให้งานอภิบาลในชุมชนวัดมี “พระคริสตเจ้า” และ “ชุมชน” เป็นศูนย์กลาง นอกจากนั้น ยังเป็นการโน้มน้าสมาชิกที่ร่วมประชุมกลุ่มให้ค้นหาประสบการณ์ “การเป็นชุมชนวัดในวิถีทางใหม่” นี้ด้วยตนเอง